

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Covid-19 u Beninu

Želja za molitvom
na islandskome

Živimo baštinu

Apostolat molitve

Molimo za sve one koji rade i žive od mora, a među njima za mornare, ribare i njihove obitelji.

Sadržaj

Uvodnik	My way	3
U središtu	Kliknite i otvorit će vam se	4
Iz života naših misionara	Covid-19 u Beninu	6
	Želja za molitvom na islandskome.....	8
	Živimo baštinu.....	10
Intervju	Činiti Božju ljubav vidljivom.....	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za kolovoz.....	14
Vijesti iz Crkve u svijetu	Opća skupština PMD-a telekonferencijom 12. lipnja 2020.....	15
	Pomoć Fonda Papinskih misijskih djela za hitne slučajeve povodom Covid-19 za Afriku, Aziju i Ameriku	16
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Vlč. Ivica Kordić po drugi put odlazi na misionarsku službu u Zambiju	17
	Prvopričesnici pomažu misije.....	18
	Samozatajna redovnica	18
	Blagoslov vozila na Vidicima	18
Život jednog misionara	Gospa dolazi u Gosabi.....	19
Misijski velikani	Mučenik vjere Rutilio Grande García	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

My way

Piše vlč. Antun Štefan

Učili su nas naši da ne nosimo maske, i da ne skrivamo svoja lica. Govorili su nam da živimo autentično. Danas nam savjetuju da maske obavezno nosimo, da su maske neophodne za život.

Svako jutro kad se probudimo, na raspolaganju nam je cijeli arsenal maski, likova, uloga koje razrađujemo i isprobavamo od malih nogu, a koje kao odrasli nastavljamo nositi prema prigodi. I dok tako igramo uloge i mijenjamo maske, svijetu nismo opasnost i rado nas prihvaća. Čim

ih prestanemo nositi, za njega postajemo čudni, opasni i neprihvaćeni.

Izmislili smo i *bal pod maskama*. Za takav bal pripremamo lice i stavljamo – *masku od riže!* Kad je stavite na lice, koža vam postaje nježnija, usporava se njezino starenje, lice dobiva istančanije linije. Postaje sjajnije i svjetlije, i vi ubrzo dobivate čudesan osjećaj da ste mladi. Zamislite – šaka riže! Ta šaka riže koju milijuni danas neće imati za pojesti. Ne prestajem se diviti svetim našim misionarima koji su *izabrali bolji dio* (usp. Lk 10,42) i pjevam si *My way* Franka Sinatre.

Kliknite i otvorit će vam se

Piše dr. sc. Krunoslav Novak

Ako pogledamo brzinu razvoja novih tehnologija i medija, možemo reći da knjiga napisana prije više od pet godina koja obrađuje pitanja vezana uz nove medije zapravo više nije aktualna. Naime u tako kratku vremenu, na prvi pogled neprimjetno, ali ipak vrlo intenzivno i nepovratno događaju se promjene u načinu komunikacije među ljudima, osobnog života i društvenih dinamika. Spomenut ću ovdje naslov knjige iz davne 2002. godine, koja je naslovljena **Kliknite i otvorit će vam se: ideje za misiju Crkve na internetu (Cliccate e vi sará @perto: spunti per la missione della Chiesa in Internet)**. Autori, Vincenzo Comodo i Gian Franco Poli, govore o mogućnostima navještaja evanđelja na internetu. Već na prvim stranicama ukazuju na prvu prepreku, a to je da je prostranstvo interneta puno sadržaja koji dovode u pitanje dostojanstvo čovjeka. Otkad su napisane te riječi i uočene poteškoće, prošla su gotovo dva desetljeća, pa bi se moglo očekivati da su se uz sva nastojanja zakonskih i etičkih kodeksa stvari poboljšale. No jesu li se poboljšale uistinu?

Ne može se stvarno reći da su sve novosti koje donosi razvoj tehnologije, od brzine i količine informacija pa sve do vjerodostojnosti sadržaja, poboljšale kvalitetu naših života i kvalitetu komunikacije. Zasigurno su važna na tom području zalaganja odgojnih i obrazovnih programa, prije svega za djecu i mlade, ali i za odrasle, da bi stekli zadovoljavajuću medijsku pismenost. Pomalo razočaravajuća činjenica o nekontroliranu porastu neprilagođenih i neistinitih sadržaja na internetu stavlja nas pred pitanje kako u virtualnom ambijentu, koji vrvi obmanama, prepoznati istinu, to jest, kada govorimo o navještaju evanđelja, kako Božju objavu i evanđeoske vrijednosti prenijeti u takvo okruženje. Iako se govori da je virtualni ambijent vrlo demokratičan, jer svatko može izreći svoje stajalište i svoje mišljenje, umjesto demokratičnosti veća je tendencija stvaranja anarhije, jer se često ne poštuju granice dobrog ukusa, poštovanja ljudske osobnosti i njegovih uvjerenja. Je li zaista moguće Božju riječ staviti u tu nemilosrdnu arenu i ostaviti ju na istoj razini na kojoj se nalaze i sve druge riječi i poruke, pa i one lažne i nedostojne čovjeka?

Reći ćemo da je važno pronaći načina da Božja riječ dopre i do takvih prostora, da u njih donese razliku, to jest da donese novost. Navjestitelj u takvu pristupu treba biti svjestan da istina kojoj je povjеровao neće biti uvijek dobro prihvaćena, no u svemu je ključna autentična dosljednost riječima evanđelja. Na ovom mjestu spominjem se Isusovih riječi kada govori učenicima: „Evo, šaljem vas kao janjce među vukove.“ (Mt 10, 16) Te riječi teško bismo shvatili ako bi ta Isusova poruka značila da svoje učenike šalje nezaštićene među ralje neprijatelja. No, ako bismo, s druge stra-

ne, pristupili kao vukovi, donijeli bismo isti način i samo povećavali nemir, neprijateljstva, netrpeljivosti i neistine. Ja bih ovdje stavio naglasak na drugu dimenziju, a to je da Isus želi da učenici donesu drugačiju logiku od one koja je ponekad dominantna. Isusovi učenici trebaju donijeti njegovu logiku, trebaju donijeti novi pogled na život, na svijet, na smisao ljudskog postojanja, koje svoje potpuno ispunjenje neće doživjeti na ovom svijetu ni u fizičkome ni u virtualnom prostoru. Možemo se naći u iskušenju da prihvatimo logiku i stilove komuniciranja koji su dominantni u društvenim medijima. Međutim, kada znademo da tamo često ne vlada logika objektivnog argumentiranja i traženja rješenja problema, nego potenciranje različitosti i napetosti, tad je potrebno unijeti nešto novo i drugačije. Napetosti i neprijateljstva koja se stvaraju u društvenim medijima nerijetko se prenose i u svakodnevne društvene odnose.

Imamo danas primjera svećenika, redovnika i redovnica, teologa i drugih vjernika laika koji se u areni internetskih prostranstava nastoje nositi s izazovom donošenja riječi istine. Svaki će od njih priznati da to nije lako, ponekad ćemo vidjeti i sami kako budu izloženi kad se neka njihova izjava izvlači iz konteksta, jer su ostavili prostora interpretaciji koja može biti višeznačna. No primijetiti ćemo sigurno jesu li ukorijenjeni u svojim riječima u poruku evanđelja. Prema tome evanđelje ne poznaje kompromis, ali je važno objavljene istine govoriti na razumljiv način današnjemu čovjeku i vremenu.

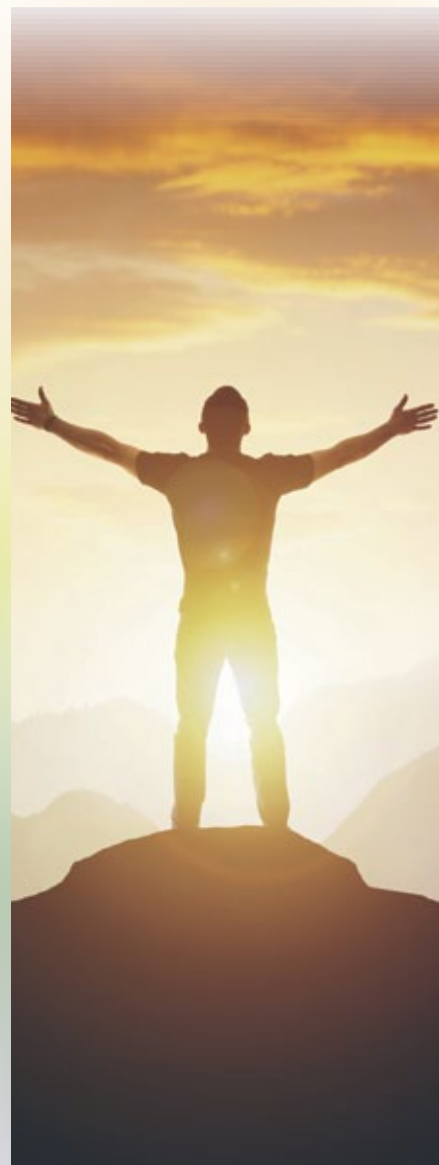
Tomu čovjeku današnjeg vremena na dohvat su ruke mnogi različiti govori o vrijednostima života, o istini i smislu. Upravo su one riječi s početka ovog teksta, „kliknite i

Isus želi da učenici donesu drugačiju logiku od one koja je ponekad dominantna. Isusovi učenici trebaju donijeti njegovu logiku.

otvorit će vam se“, nadahnute Isusovim riječi kada govori: „Išтите, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!“ (Mt 7, 7) Danas imamo mogućnost na internetu uvijek pronaći odgovore (više ili manje precizne) na svako naše pitanje, biti u komunikaciji s drugima da izbjegnemo samoću, kupiti proizvode koji su nam više ili manje potrebni... Može izgledati zastrašujuće, ali ponekad stalna povezanost s internetom kao da pred nas stavlja odgovore prije nego smo postavili pitanja te nas sprječava da odgovore tražimo u sebi, u Božjoj riječi, u razgovoru s ljudima... U takvo okruženje treba ući Božja riječ i pokazati da put do istinskih odgovora nećemo pronaći u površnim riječima, da iskustvo istinskog susreta nećemo doživjeti samo slanjem poruke, da je čovjek puno više od onoga što posjeduje. Prvi zadatak za današnjeg navjestitelja jest prema tome ukazati čovjeku da mu je Bog potreban i da ništa neće ispuniti njegova očekivanja osim Boga.

Može izgledati zastrašujuće, ali ponekad stalna povezanost s internetom kao da pred nas stavlja odgovore prije nego smo postavili pitanja te nas sprječava da odgovore tražimo u sebi, u Božjoj riječi, u razgovoru s ljudima... U takvo okruženje treba ući Božja riječ i pokazati da put do istinskih odgovora nećemo pronaći u površnim riječima, da je čovjek puno više od onoga što posjeduje.

BENIN
– S. Jacinta Petrović

Lijep pozdrav iz Beninal! Mi smo ovdje još pod „disciplinom“ koronavirusa, a dokad će to trajati, ne znamo. Koronavirus došao je u Benin sredinom ožujka s jednim putnikom Benincem koji je došao na odmor da bi s obitelji proslavio Uskrs. I po dolasku na aerodrom odmah su ga odveli u bolnicu u izolaciju. S time je počelo ono pravo: uzbuna, panika i pitanje što i kako.

Mi jednostavni ljudi čuli smo vijest: stigla je korona u Benin i nakon toga je nastao tajac, više nikakvih vijesti. Malo iza toga dogodio se i drugi slučaj i znalo se da sada treba stvarno nešto učiniti, jer stvar postaje ozbiljnija. I tako jedan po jedan, slučaj do slučaja, i danas službeno u Beninu ima 250 zaraženih, od kojih je troje umrlo, a za one koji su ozdravili, ne zna se broj. Tih 250 zaraženih one su osobe koje su se javile u bolnicu zbog simptoma, dakle oni koji su imali čime doći do bolnice i mogućnost platiti liječenje. A gdje su oni koji nisu ni čuli da postoji koronavirus, gdje su oni koji nemaju mogućnosti ni načina kako doći do bolnice i čime platiti liječenje, to samo dragi Bog zna. Oni su u svakom slučaju daleko od očiju svijeta, od panike i straha, nemaju ni TV, ni radio, ni internet. Za njih nitko ne zna ni da postoje. A oni u gradovima puni su informacija o koronavirusu, da vlada zaraza, da je opasna itd. Poduzimaju sve mjere koje su im na raspolaganju, posebno mjere preventive i zaštite od virusa. Stvaraju

se novi planovi i programi u vezi s radom, školstvom, komunikacijom, javnim prometom itd. Moćnici svijeta, pa tako i beninski, složili su se i prihvatili sva pravila ponašanja kao rijetko kada dosada. Zamislite, sve zbog jednoga malog virusa! A Benin svake godine potresaju epidemije, sada ebola, sada lasa, sada ova, sada ona epidemija. A virus je malarije „kruh svakidašnji“ Beninaca, od novorođenih do najstarijih. Svakodnevno se umire od posljedica malarije, ali o tome svijet šuti. U tome istom velikom svijetu nema straha, ni panike, ni umiranja od malarije, jer oni nisu u dodiru s epidemijom malarije. Gorka je istina da je Benin, kao i mnoge druge zemlje, sam nemoćan da se bori protiv malarije. Moćnici ne će ni da čuju jauk bolesnih. Nije lako svakodnevno se sam boriti s epidemijama, nije lako gledati gdje novorođenče ili djeca svih uzrasta umiru od posljedica malarije, na rukama majke ili oca, i kad ih te

iste ruke pokapaju. Zaista nije lako. Beninci nemaju mogućnosti riješiti taj problem, ali su jaki, izdržljivi, velike vjere i sve stavljaju u Božje ruke. Žive kako mogu i znaju, ali zadovoljni i sretni.

I u Beninu, kao i u cijelom svijetu, na snagu su stupile mjere opreza i zaštite od koronavirusa: pranje ruku, mjerenje temperature, nošenje maske itd. Ali samo u većim mjestima. Naredba da se katoličke crkve zatvore i da nema nikakvih liturgijskih obreda veoma je pogodila naše vjernike, jer za sve ostale vjeroispovijesti nije bilo nikakvih ograničenja. Biskupi su tražili da se odgovorni svih religija sastanu s državnim predstavnicima i da se zajednički dogovore o svedu u vezi s trenutnom epidemijom. Ali ništa od toga. Na pitanje biskupa zašto se zatvaraju samo katoličke crkve, dobili su odgovor da su katolici mnogobrojni i u veliku broju se svakodnevno skupljaju na liturgiju, a takva masovna okuplja-

Covid-19 u Beninu

nja pogodna su za brzu infekciju. No biskupi i vjernici su inzistirali. I onda je donesena odluka za sve jednaka: nema okupljanja niti održavanja liturgijskih obreda ni u jednoj konfesiji. I tako, Bog se još jednom očitovao i dao nam znak da je uz nas i s nama zauvijek.

U jednom selu bakice su otišle u crkvu (poslije zabrane) i čekale svećenika da služi sv. misu. Naravno, svećenik nije došao, pa su bakice počele moliti *Kronicu*. Kad evo policije u kontrolu! Ulazi u crkvu i nasilno počinje tjerati bake iz crkve, koje su u panici počele padati preko klupa, a neke od njih čak su završile i u bolnici. Na sveučilištu su opet nemilosrdno rastjerali studente otvorivši vatru na njih. Jedan od studenata poginuo je od policijskog metka. A vlasti su donijele i ovu naredbu: ako tko primijeti simptome vezane uz koronavirus, neka ne napušta svoj dom i mjesto, nego neka nazove određeni broj i oni će doći k njemu da mu pruže pomoć, da se ne bi proširila zaraza. A kako nazvati kada ljudi nemaju telefon?

Naši biskupi i svećenici dali su sve od sebe i iskoristili sva moguća medijska sredstva: radio, TV, privatne posjete, da bi ostali u komunikaciji s vjernim pukom. Mi redovnice imale smo posebnu milost pa smo sv. misu imale svaki dan rano ujutro, a neki su svećenici sami služili misu u sakristiji. A oni u bespuću, daleko od struje, radija i TV-a, nisu imali ni tu mogućnost.

I došao je dan kad se i korona umorila i počela nas polako napuštati. Kažu da je u Beninu 250 zaraženih i troje umrlih, a stvarni rezultat tko bi znao. Život se polako počeo vraćati u normalu. S radom su počele škole, osim nižih razreda, i trgovine. Još nema javnog prijevoza, a tržnice, velike ili male, nisu nikada ni uspjeli zatvoriti, jer narod je rekao da moraju živjeti, jedni od prodaje proizvoda, a drugi kupujući da bi se prehranili. U utorak 2. lipnja, nakon dva i pol mjeseca, imali smo prvi put svetu misu u crkvi. Bogu hvala, lakše se diše, iako smo još pod maskama.

Korona je tako došla i otišla, no posljedice su velike i siromaštvo je

još više došlo do izražaja. Trebat će puno, puno vremena za oporavak i da sve dode u koliku-toliku normalu. U nevoljama se snažnije okrećemo Bogu, molimo ga za njegovo neizmjerljivo milosrđe i ljubav da sretno stignemo u vječnu domovinu.

Ovim putem želim zahvaliti svim našim dobročiniteljima i prijateljima misija za sve dobro koje čine za nas misionare, a posebno nas Marijine sestre u Beninu. Hvala vama u Papinskim misijskim djelima, koji uvijek i rado mislite na nas i naše potrebe u misijskim zemljama. Uz Božju i vašu pomoć, mi se ovdje trudimo pridonositi izgradnji Božjeg kraljevstva.

Pozdravljaju vas zahvalne Marijine sestre iz Benina, kao i svi dragi Beninci. Bog vas poživio!

ISLAND
– S. Celestina Gavrić

Misije na Islandu u mnogočemu su drukčije nego u ostalim krajevima svijeta. Bolje rečeno, razlikuju su od naše uobičajene vizije misija. U to ste se, dragi prijatelji i suradnici misija, već mogli uvelike uvjeriti, jer ovdje sam već gotovo 20 godina i često smo u kontaktu. Ponekad znam reći da se oni u Africi bore s lavovima i neprohodnim putovima, s gladi, nedostatkom zdravstva i školstva, a mi ovdje s klimom, individualizmom i ideologijama toliko ukorijenjenima da za bilo kakvu sitnicu možeš biti proglašen konzervativnim i dobiti zabranu kontaktiranja s mladim svijetom. Ali, kao i uvijek i svugdje, Crkva pronalazi puteve i načine da služi potrebitima i naviješta radosnu vijest spasenja. Jer Crkva nije ljudska tvorevina, njoj je tvorac i spasitelj Gospodin, temelj i ustanovitelj. Dao joj je svojeg Duha da ju prosvjetljuje, vodi i jača. A Duh sve pronađe.

Želja za molitvom na islandskome

Mi sestre karmelićanke BSI, u Župi sv. Petra apostola, na sjeveru Islanda, možemo posvjedočiti rast vjerničke zajednice, kako brojem, tako i kršćanskim življenjem. Župa je najprije obuhvaćala sjever i istok Islanda, a od 2007. godine istočni dio je odvojen u novu župu u Akureyri. Dakle u župnoj crkvi sv. Petra apostola u Akureyri od dvoje troje vjernika subotom i 10-ak nedjeljom na sv. misi u početku sada imamo 30-ak subotom i 80-ak nedjeljom, što nam govori da je naša crkva, izgrađena jubilarne 2000. godine, sada već premalena.

Na vjeronauku imamo 60-ak djece, razasute po svih 600 km župe, pa ih je većina na vjeronauku nazočna internetskom video vezom. Zasadu samo ja poučavam vjeronauk.

Pritom se javlja pitanje što s materijalima za vjeronauk i za liturgiju. Malo nas je, većina vjernika su stranci, koji su došli ovamo trbuhom za kruhom. Odjednom smo se našli u onome što ja nazivam „siromašna Crkva u bogatoj zemlji“. Moramo se osloniti na velikodušnost žive sveopće Crkve, da bismo ovdje preživjeli kao Crkva. Ma imamo mi zgrade i aute kojima možemo doći do vjernika, kao i uređaje itd. Kao katehistic

na srcu mi je jedino problem što s liturgijskim i katehetskim materijalima.

Mislim da sam već pisala da sam priredila časoslov, i lekcionare, i molitvenik. Časoslov i lekcionari su fotokopije i sad si zamislite koliko ih je teško koristiti i koliko ih ima. A isto tako imamo ih samo mi, sestre moje zajednice i naša župa. Ostali u biskupiji ni to nemaju.

Da bi se sve to tiskalo, naša mjesna Crkva nema ni stručnjaka ni sredstava da se tomu posveti. Jedan prijatelj je preuzeo lekturu časoslova, ali uza njegov posao to će potrajati, a nitko ne zna koliko. Treba čekati. Kaže se „strpljen spašen“. A ja baš i nisam najbolja u tome. Sjećam se, kad sam došla na Island, rekli su mi: „Nema ništa.“ A ja njima: „Pa neću valjda živjeti u jednoj zemlji a ne moliti na njezinu jeziku!“

Pomozite nam moliti

Počeli smo slagati običan molitvenik. Uspjela sam prikupiti molitve i 2006. godine uspjeti smo otisnuti molitvenik, no sada više nema nijednoga raspoloživog primjeraka. Nadale smo se da ćemo do svibnja 2020. moći imati novo izdanje, no lektura, ispravci i organiziranje još traju. Kad sam dobila primjerak koji je trebao biti poslan u tisak, uvidjela sam da sadrži stvari koje svakako treba ispraviti. I tako zasada ništa od tiska. A onda se u međuvremenu pojavila korona i nikako ne ide. Kako u svemu tomu nekoga moliti pomoć za tiskanje?! Ali molim da se nadu dobre duše i pomognu nam da završimo ovaj projekt. A mi ovdje dobro znamo što ćemo: na koljena! U Božjem Srcu ima ne samo mjesta za ljude sve, nego i za sve projekte koji su u skladu s njegovim kraljevstvom.

Dragi prijatelji, ujedinjeni smo u istom poslanju: „Idite, učinite ih učenicima!“ Isus je rekao: „Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.“ Molimo! Pomozite nam moliti! A naročito molimo za domaća duhovna zvanja. Sve mi se nekako čini da se ovdje ne uspijevamo inkulturirati jer nemamo domaćih zvanja. A uvjerenam da bi pastoralno sve drukčije izgledalo da imamo svećenike i redovnice Islandčane ili barem odgojene na Islandu. Običavam reći da ih ne znamo „odnjhati“. Teško je sve to kad se ne znamo dobro služiti njihovom jezikom. Da barem imamo osnovno, a to je molitvenik za početak, i časoslov kao hrana molitvenomu životu. Ajde da i tu milost izmolimo!

Postoje svega dva živuća svećenika Islandanina: jedan je umirovljen ovdje, a drugi je inkardiniran u Engleskoj. A našeg župnika, koji je Nijemac, njegovi bi rado imali doma. No on im odgovara: „Pa ljudi moji, na svijetu ima svega pet svećenika koji govore islandski, kako bih ih mogao ostaviti?!“ To je islandsko srce. Bog ga blagoslovio!

DR KONGO
– S. Romana Baković

Dragi čitatelji, radosna sam što upravo putem Radosne vijesti mogu s vama podijeliti milosno iskustvo iz života i rada s dragim kongoanskim narodom, s kojim dijelim kruh svagdašnji još od 1974. godine. Gotovo sam postala Kongoanka hrvatskog podrijetla. Po ljubavi koja me spaja s te dvije domovine, s dva naroda, može se i tako reći.

Živimo baštinu

Redovnički poziv dar je kojim me Gospodin zahvatio i poslao daleko od očinskog doma te u duhu zahvalnosti želim iznijeti kako me vodio i doveo u radost misionara. Naime, čitajući vijesti iz života oca Ante Gabrića, Majke Terezije te o. Damjana de Veustera, u meni se, još u novicijatu, rađala želja da podem u misije. I to u Afriku. Zanos koji sam osjetila od prvih dana dolaska u Luhwinju, ovo siromašno i prelijepo mjesto, među tako mi drag narod, nije me nikada napustio niti je oslabio. Nije se to dogodilo ni u danima ratnog stradanja i straha te egzistencijalne neizvjesnosti, kad su se mnoge redovnice povukle, vratile u Europu i svoje matične zajednice. Nadahnjivao me, na neki dokraja neprotumačiv način, primjer naše utemeljiteljice Margarete Pucher, koja nam je ostavila u baštinu duhovno bogatstvo da živim i širim evanđelje gdje smo poslane, zauzimam se za najsiromašnije, a posebno za žensku mladež. A upravo se u Africi, u DR Kongu, može naći mnoštvo naše braće i sestara koja žive izolirano i nezbrinuto u svakom pogledu.

Zbog toga smo mi sestre odmah po dolasku otvorile domaćinsku školu

za djevojke, za koju sam bila zadužena punih 40 godina. Bilo bi to nemoguće bez suradnje i pomoći drugih sestara, posebno s. Clare Agano Kahambu, koja je prije nekoliko godina i život izgubila. Uzeli su joj ga usred bijela dana na radnom mjestu, u školi. Mučenica, draga sestra nama i svima koji su s njom bili povezani, ostavila nam je prekrasno svjedočanstvo gorljive zauzetosti za napuštene. Za njih je izgarala.

Sestrinsku domaćinsku školu, koju je naša provincija od početka svesrdno podupirala, bilo u izgradnji bilo u djelatnosti, uglavnom pohađaju djevojke koje nisu imale mogućnost drugog školovanja. Kod nas imaju prigodu naučiti pisati i čitati, šivati, izrađivati ručne radove, pripravljati hranu, obrađivati polje, uzgajati sitno blago, računati... Daka-ko, sve je protkano poukom u vjeri.

Ne samo da su djevojke imale muku i tegobu učenja, nego su ju i sestre morale proći. Za bolji uspjeh apostolata mi smo uz francuski, kao službeni jezik, po dolasku u Afriku trebale naučiti i domaći jezik i kulturu naroda.

Ovdje ne želim i ne smijem prijeći šutke, tj. bez spomena Papinskih misijskih djela Hrvatske, koja su nam u više navrata financijski priskočila u

pomoć. Po primljenoj dobroti mogle smo podmiriti plaće učitelja, nabaviti šivaće strojeve i materijal potreban za krojenje i šivanje. Vjerujem da su i među čitateljima ovog članka brojni naši dobročinitelji. Svima koji su nas zadužili svojom dobrotom neka plaća bude Božji blagoslov! Iskazana vam bila darežljivost Očeva! Uvjerenam da nijedno djelo dobrote ne će pasti u zaborav neba.

Činiti još više

Mi nastojimo ne prepustiti zaboravu ljude za koje malo tko mari. U početku smo ih posjećivale jednom tjedno. A valja znati da se do sela znalo pješčiti i tri ili četiri sata u jednom smjeru. Unatoč umornim nogama duhovna poletnost nas je nosila ususret siromašnima, bolesnima, hendikepiranima, izoliranima. Oni su nama, a i mi njima bili na radost. Koliko im je značio dolazak sestara svjedoče njihove riječi: „Nebo nas je posjetilo!“

Uvijek sam osjećala da od ovog naroda više primam negoli mu dajem. Njihov osmijeh i strpljivost, i to upravo i najčešće u najtežim životnim situacijama, kao što su glad, siromaštvo, nemogućnost školovanja djece, nemogućnost liječenja, itekako svje-

doče o tome. Kao svojevrsna dužnica ovomu narodu, unatoč tešku početku misionarskog djelovanja, uvijek želim činiti još više. Uvijek više. I svu nadu polažem u Boga i njegovu ljubav.

Dolaskom u Bukavu za vrijeme rata nisam zaboravila zvanje da se pobrinem za djevojke koje su došle kao izbjeglice sa sela, da bi se sklonile u predgrađu kod obitelji koje su ih primile kao sluškinje. Njihovoj potrebi školovanja izišao je ususret i župnik, tako da je nama sestrama ustupio župne prostorije u kojima smo otvorile domaćinsku školu.

Izrada crkvenog ruha

Malo-pomalo naša se zajednica razvijala i Bogu je omiljela te nas je obdario novim duhovnim zvanjima. U zadnjih nekoliko godina naše su se mlade sestre Kongoanke osposobile te preuzele rad u domaćinskoj školi. Uz mlade sestrinske snage, ja sam se mogla sasvim posvetiti radu crkvene radionice i izradi crkvenog ruha. Taj me apostolat posebno raduje i daje mi mogućnost biti aktivna u službi domaće Crkve, tim više što je crkveno osoblje pokazalo velik interes za naš rad, kako župnici iz seoskih i gradskih župa, tako i iz drugih biskupija.

Za uspješan rad trebalo je nabaviti specijalizirane strojeve. Pouzdale smo se u providnost Božju, koja nas oduvijek prati i otkriva se vjerničkomu oku od prvog dana dolaska u DR Kongo, ondašnji Zair. Pitam se što bi

smo bez nje i njezina pretakanja u velikodušnost dobrih ljudi, koji, po onoj evangeoskoj, ne žele da njihova ljevica zna što im čini desnica. Danas, zahvaljujući veliku srcu dobročinitelja, imamo tri stroja za vezivo. Moji suradnici u radionici jedna su bivša učiteljica i učitelj iz naše domaćinske škole.

Vrijedno je spomenuti da u našoj biskupiji postoji atelje za izradu liturgijskog ruha afričkog stila. Međutim mnogi svećenici više vole ruho koje sestre ukrašavaju, s nama dobro poznatim zapadnim liturgijskim motivima. Kad smo započele s radom u radionici, najprije smo šivale štole i albe. Svećenicima se stil ukrašavanja svidio, što je mene itekako ohrabrilu i dalo mi motivaciju za daljnji rad. Dosad smo imale narudžbe iz svih župa naše biskupije, u čemu vidim potvrdu i smisao postojanja radionice.

Zapravo, u svemu o čemu sam vam pisala vidim život baštine koju su nam prve sestre predale i koju želimo ostaviti novim naraštajima sestara u DR Kongu. Dao Bog da se karizma naše družbe i na ovom tlu što više razvije i razgrana na slavu Božju i na dobro ovog naroda, za budućnost naših zajednica i provincije.

Dragi prijatelji i molitelji misijskog poslanja Crkve i nas misionara! Vama na kraju i trajno zahvaljujem za svu podršku koju nam iskazujete dobrim djelima, molitvom i suradnjom. Bog vas poživio i svojim Duhom ispunio!

Činiti Božju ljubav vidljivom

Sestra Jeronima Juroš pripada redovničkoj družbi Kćeri Božje Ljubavi. Rođena je 17. listopada 1950. u Tarevcima (Župa Modriča, BiH). Prve zavjete položila je 3. kolovoza 1971. godine, a vječne 5. kolovoza 1977. godine. U misije u Albaniju otišla je 25. kolovoza 1992. godine. Djeluje u gradu Laču, jednome od najsiromašnijih gradova u Albaniji, smještenu 70 km južno od Skadra, između Tirane i Lezha.

? **Možete li ukratko opisati svoj životni put koji vas je doveo do toga da postanete redovnica i misionarka u Albaniji?**

! Odrasla sam u katoličkoj obitelji. U našoj župi djelovala je jedna starija sestra naše družbe. Poželjela sam postati kao ona, ali sam pomislila da to nikada neću uspjeti. No ta želja postajala je sve veća. Jednog dana smogla sam snage i otišla k župniku da ga pitam za savjet. Pomogao mi je sastaviti molbu i krajem kolovoza 1966. godine došla sam u našu kandidaturu u Zagreb, gdje je počela moja formacija. Saznala sam puno toga o misijama, a 1968. godine došao je o. Ante Gabrić, koji nam je puno govorio i pokazao nam film o Indiji. Tad sam bila sigurna da želim i ja u misije, ali ponovo se javilo pitanje kako. Put je bio dugačak. Nije bilo lako dokazati da imam misijsko zvanje. Ali su poglavarice prepoznale nadahnuće i odlučnost nas nekoliko i poslale nas. Neke smo uspjele, a neke su odustale. Za mene su misije bile Afrika ili Indija. Godine 1992., kad sam bila u Makedoniji,

naša je provincijska uprava odlučila otvoriti misiju u Albaniji. Zamolili su me da idem u Albaniju prije nego se otvori mogućnost odlaska u Afriku. Ostalo je povijest. Nisam znala da si tako zatvaram put za Afriku, ali sam ostvarila ono što je Bog zamislio za mene.

Molimo za nova zvanja

? **U kojim zajednicama u Albaniji djeluju redovnice kćeri Božje Ljubavi?**

! U Skadru imamo dvije zajednice, u sklopu kojih vodimo dva doma za studentice. U zajednici sv. Terezije djeluju tri sestre, a u drugoj zajednici, posvećenoj svetomu Josipu, djeluje šest sestara. Ta je kuća ujedno i kuća odgoja. U blizini Skadra, u mjestu Gruda Re, nalazi se zajednica s tri sestre i ondje imamo dječji vrtić. Naša najstarija zajednica, prva, nalazi se u Laču, gdje i sama djelujem, s još četiri sestre. Zajednica u Laču ima dječji vrtić i kuhinju za siromašne. U Tirani imamo filijalnu kuću, koja pripada Laču, gdje žive dvije sestre. Ukupno nas je 19 sestara s vječnim zavjetima koje djelujemo

u Albaniji. Ja sam iz Hrvatske, a druge su sestre iz Kosova i Albanije. Nema-mo trenutno novih zvanja, pa pozivamo sve da mole na tu nakanu. Kod nas u Albaniji rijetko se netko javi za odlazak u samostan, jer teško dobiju dopuštenje od roditelja, braće i rodbine.

? **U Albaniji ste od 1992. godine, gotovo tri desetljeća. Kako je tada izgledala Albanija i što se otada promijenilo?**

! Kad smo došle u Albaniju, ondje je bilo veliko siromaštvo, materijalno i duhovno. Međutim otad se puno toga promijenilo. Izgrađene su ceste, crkve, džamije, zgrade, škole, ali veoma malo tvornica. Puno ljudi je bez posla i svi bi željeli iseliti se iz Albanije, posebno mladi. Oni smatraju da odlazak za njih znači imati sigurniju budućnost. Obitelji nemaju više djece kao prije, ali ostali su i dalje vrlo srdačni i spremni za gostoprimstvo. U pogledu hijerarhije imali smo na početku samo nuncija i jednoga starog biskupa, koji je preživio komunizam. Sada imamo četiri biskupije i dvije nadbiskupije. Kad smo došle, jav-

ljaljo se više mladih za svećenička i redovnička zvanja. U novije vrijeme ima još nešto svećeničkih kandidata, ali gotovo da nema redovničkih. Ove godine nijedna zajednica nema ni novakinje, ni postulantice. Moli-mo Gospodara žetve...

? **Kakva je vjernička struktura u Albaniji i kakav je odnos između materijalnoga i duhovnoga?**

! Katolika je oko 13 posto, pravoslavaca oko 22 posto, dok je muslimana 40 posto. Odnos je gotovo kao i u cijeloj Europi. Ljudi se bore za bolje sutra, puno više daju važnost školovanju nego duhovnim vrijednostima. Naprimjer, kada prime sakrament krizme, većinu više ne vidiš u crkvi do vjenčanja ili kada dođe dijete – onda se tek vjenčaju i krste dijete.

? **Albaniju je 26. studenoga 2019. pogodio razoran potres magnitude 6,4 po Richteru. Kako je to izgledalo i ima li posljedica potresa i danas?**

! Potres je bio jak i još uvijek se osjete posljedice. Kažu da ih je više od 3000 zabilježeno (da vas malo utješim). Prvi, dosta jak potres bio je u tri sata ujutro. Nisu ga svi osjetili, ali mene je probudio. Drugi, jači, bio je u 4:15, magnitude 6,4 po Richteru, koji je sve probudio. Svi smo izišli van. Bilo je strašno, nestalo je struje, djeca su plakala, a starce, posebno one koji su u kolicima, nije imao tko iznijeti iz stana. Dugo vremena neki nisu išli u svoje stanove od straha. Navečer bi naše dvorište bilo puno automobila i ondje su spavali, uz nas i župnika. U Laçu je oko 1000 obitelji ostalo bez stana ili kuće. Ovih se dana tek zadnje kuće ruše. Ostali smo bez bolnice i nekoliko škola. Ljudi žive pod šatorima i nitko ne zna kad će započeti obnova. Naš su vrtić i samostan oštećeni, ali su upotrebljivi. Isto tako i naša crkva i župni ured.

Produžena ruka dobrih ljudi

? **Kako ste uključene u pastoral župe i biskupije?**

! Sudjelujemo u katehizaciju u župama i u dva svetišta. Na socijalnom planu pokušavamo činiti Božju ljubav vidljivijom koliko možemo. U vrtićima u radu s djecom,

u domu s djevojkama i u razgovorima s roditeljima. Vrtić u Laçu ima 50 djece, dok u Gruda Reu ima 30. Svaki dom ima trideset djevojaka. S djevojkama organiziramo susrete i duhovne obnove. Brinemo se i za siromašne studente, kojima pomažemo da završe studij, a bolesnicima pomažemo u njezi i nabavi lijekova. Siromašnim obiteljima, koliko možemo, pomažemo u odjeći i hrani.

Mi smo samo produžena ruka dobrih ljudi. Što imamo to i dajemo.

? **U Laçu vodite kuhinju za siromašnu djecu i starije osobe. Recite nam nešto o tome!**

! Kuhinja se brine za oko šezdesetero djece. Djeca su u dobi od dvije do 16 godina i svaki dan dobiju jedan topli obrok. Naravno, i majke kada dođu s njima. Od prošle jeseni dolazi nam šestero odraslih koji nisu u stanju sami sebi nešto skuhati. Poslije potresa počeli su dolaziti i ljudi koji žive pod šatorom u crkvenom dvorištu. Njima dajemo tri obroka dnevno. Za dio potrebnih sredstava pomaže nam jedna organizacija iz Njemačke, a poslije potresa ponekada i neki domaći privrednici. Za vrijeme karantene zbog virusa spremali smo obiteljske pakete i dijelili ih po kućama.

? **Nedavno ste dobile vozilo za svoje pastoralne potrebe od PMD-a Hrvatske i BiH, zahvaljujući Akciji MIVA.**

! Da. Bogu hvala i dobrim ljudima. Vozilo nam je stiglo za zajednicu u Gruda Reu. Imali smo jedan vrlo star, malen i dotrajavao auto, koji nije bio siguran na cesti. U zajednici su tri sestre, koje vode dječji vrtić, i za njih je to velik blagoslov. Zajednica je udaljena od grada i za svu nabavu moraju ići u Skadar. Velika hvala Papinskim misijskim djelima i svim dobročiniteljima!

? **Koji savjet imate za djevojke koje osjećaju misionarski poziv?**

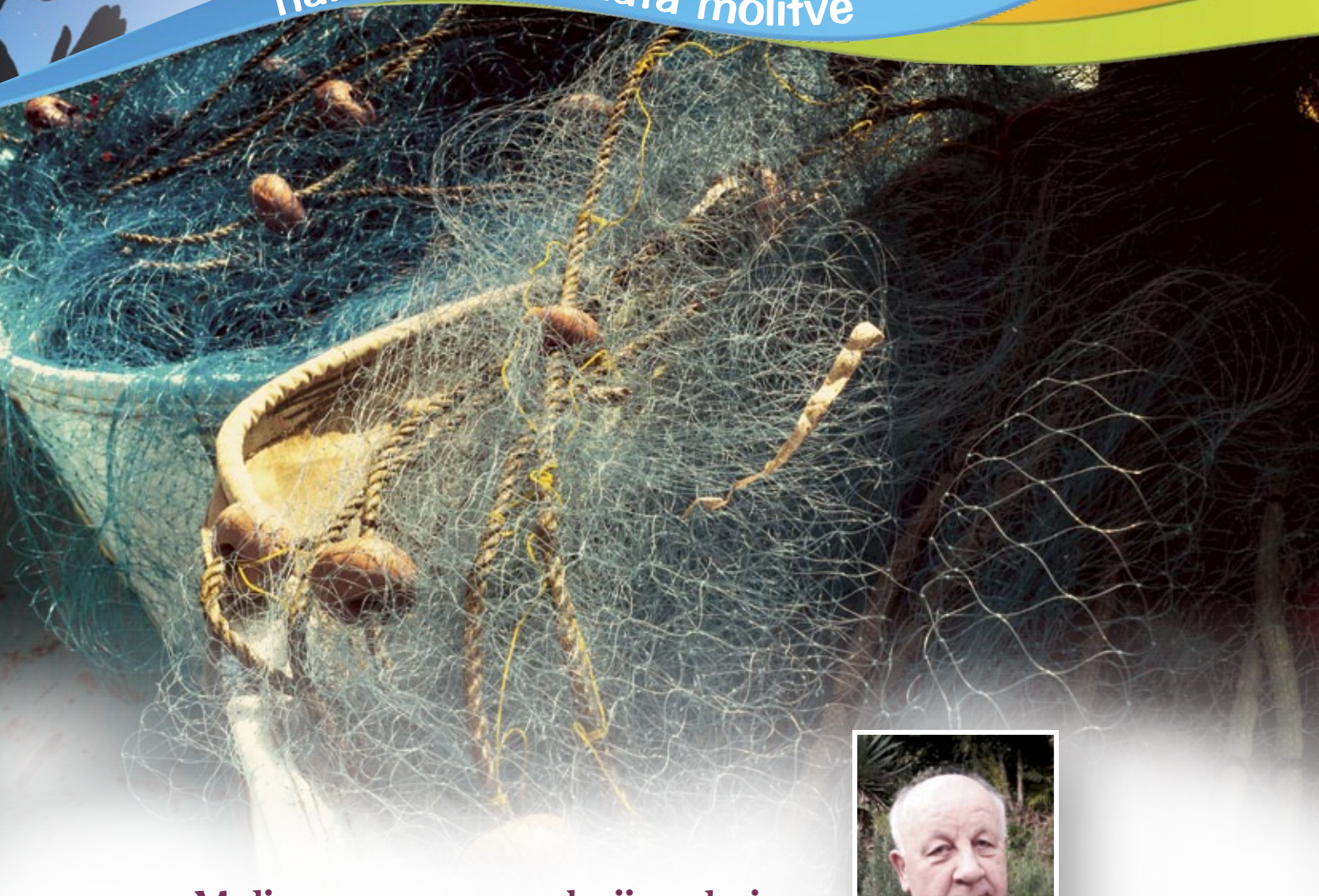
! Rekla bih ovako: koga Gospodin pozove, on mu daje potrebne milosti i snagu da ostvari svoj poziv! Treba se samo predati zaručniku. On je Put, Istina i Život, koji nikada svoje ne ostavlja same.

? **Koja je vaša poruka za naše čitatelje?**

! Čitateljima *Radosne vijesti* zahvaljujem na svemu što čine za misionare i misije u svijetu. Na prvom mjestu za duhovnu podršku, bez koje je nezamisliv naš život, kao i za materijalnu pomoć. U našim ste molitvama svaki dan svi uključeni. Nemojte nas zaboraviti, mi smo i dalje u misijama u Albaniji!

Razgovarala Ines Sosa Meštrović

Molimo za sve one koji rade i žive od mora, a među njima za mornare, ribare i njihove obitelji.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Već smo prošli mjesec u Papinoj nakani za obitelji vidjeli koliko mu je stalo do te temeljne stanice ljudskog društva. Stručnjaci nas upozoravaju da mnogi problemi, osobito u međusobnim odnosima na socijalnoj razini, zapravo počinju u obitelji. A očito je da i zdravo društvo počiva na zdravoj obitelji. No mnoge sastavnice na to utječu, a jedna je od njih i svakodnevna materijalna briga za život dostojan čovjeka, pa je stoga i pravo na rad i na pristojnu plaću također u sve to uključeno.

Papa se ovog mjeseca posebno usredotočio na probleme ribarskih obitelji, odnosno svih koji žive na moru i od mora. No to bismo mogli proširiti i na one koji rade u bro-

dogradilištima, a isto tako i na one koji rade na teškim poslovima na tankerima, kao i na luksuznim kruzerima. Riječ je dakle o problematici mukotrpnog rada i razdvojena života, dimenzije koje su vidljivije i osjetljivije u tim zvanjima više nego drugdje. Naše primorske obitelji to stoljećima doživljavaju. Njihovo iskustvo moglo bi biti obogaćujuće za sve, pogotovo kad su žene preuzimale svu brigu za djecu, radeći na komadiću zemlje. Valja učiti ne samo od školovanih ljudi, nego i od iskustvene škole mnogih težačkih i ribarskih obitelji. A valja im i izmoliti snagu i vjernost. Oni naime ispunjavaju prvi Božji nalog o tome da vladaju životinjama zemaljskim i ribama morskim. Istina, u novije

doba grade se i golema uzgajališta riba za kojima postoji posebna potražnja te se tako taj posao ponešto i industrijalizirao. No problem pomoraca na tankerima i na trgovačkim putovanjima nije često ništa manji od poslova u jednostavnome ili kočarskom ribolovu. A sve to usmjereno je na dobro vlastite obitelji i na pristojnu zaradu.

Česta odvojenost od svojih najbližih poticaj je i onima koji plove i onima koji ostaju da duhom i molitvom budu još više sjedinjeni, da i radost uvijek ponovnih susreta bude veća. Ako ih podupremo svojim dobrim željama pred Bogom, a to znači molitvom, radost će se udvostručiti, ne samo njima, nego i nama.

VATIKAN

Opća skupština PMD-a telekonferencijom 12. lipnja 2020.

Duh Sveti istinski je protagonist poslanja Crkve. On pomaže razlučiti, na nov i kreativan način, kako biti animatori misija u mjesnim crkvama na pet kontinenta i kako naviještati evanđelje suočeni s izazovima koje nam predstavlja sadašnje doba, poput pandemije Covid-19.“ Tim se riječima kardinal Luis Antonio Tagle, prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda, obratio više od 100 nacionalnih ravnatelja Papinskih misijskih djela, povezanih internetskom platformom, 12. lipnja 2020., povodom održavanja opće skupštine Papinskih misijskih djela. Zbog pojave koronavirusa opća godišnja skupština nije se mogla fizički održati u Rimu, kako je planirano, već se održala na digitalnoj platformi, koja je spojila predstavnike iz stotinjak država širom svijeta.

Iz dvorane Kongregacije za evangelizaciju naroda u telekonferenciji su sudjelovali kardinal Luis Antonio Tagle, prefekt Kongregacije, nadbiskup Giampietro Dal Toso, predsjednik Papinskih misijskih djela, te troje glavnih tajnika Papinskih misijskih djela – o. Tadeusz J. Nowak, OMI, glavni tajnik Papinskoga misijskog djela za širenje vjere, o. Fabrizio Meroni, glavni tajnik Papinskog djela misijske zajednice i sestra Roberta Tremarelli, glavna tajnica Papinskoga misijskog djela svetog djetinjstva, kao i voditelj administracije PMD-a mons. Carlo Soldateschi, dok je o. Guy Bognon, glavni tajnik Papinskog djela svetog Petra apostola, poslao svoj pisani doprinos iz Benina.

„Ne žalimo se zbog zatvorenih vrata, već razumijmo i surađujmo kroz nove prozore koje je Duh otvorio“, izjavio je kardinal Tagle, podsjetivši da „Gospodin uvijek nudi nove mogućnosti naviještanja evanđelja“. Prefekt Kongregacije za

evangelizaciju naroda pozvao je nacionalne ravnatelje Papinskih misijskih djela da budu „ljudi molitve da bi ih Duh Sveti ispunio i potaknuo njihovo djelovanje kao što je to bilo u slučaju službenice Božje Pauline Jaricot“, utemeljiteljice Papinskoga misijskog djela za širenje vjere.

„Svaki je nacionalni ravnatelj – nastavio je – „pozvan razaznati mogućnosti djelovanja tako da cjelokupno djelo Crkve bude orijentirano i animirano u misijskom smislu“. Kateheza, liturgija, karitas, obitelji, skupine laika, sva pastoralna okruženja „za nas su mjesta i prigode za misije“, objasnio je. Svaki nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela „mora surađivati s Duhom Svetim, da bi ta misija bila u središtu identiteta Crkve“. U tom smislu, ekonomski aspekt kolekta, dodao je, „istinski je znak i predanost misijskoj ljubavi, koja otvara srca potrebama dalekih naroda“. Kardinal je na kraju pozvao Papinska misijska djela da aktivno i usko surađuju s mjesnim biskupima i biskupskim konferencijama u pitanjima misijskog djelovanja.

U svojem istupu mons. Dal Toso s radošću se prisjetio nedavna priznanja čuda po zagovoru službenice Božje Pauline Jaricot, napomenuvši da će 2022. godine Papinsko djelo za širenje vjere, koje je ona osnovala, proslaviti svoju stogodišnjicu i da će Papinska misijska djela uskoro započeti put pripreme za taj događaj. Predsjednik Papinskih misijskih djela zahvalio je nacionalnim ravnateljima na predanosti iskazanoj u vezi s doprinosom posebnom fondu koji je Papa osnovao pri Papinskim misijskim djelima kao odgovor na pandemiju Covid-19, vodeći računa o potrebama mjesnih crkava.

Trud za materijalne darove, naglasio je, nije samo prikupljanje sredstava, „već izvrsna prigoda za rast u molitvi i misijskoj animaciji“. U tom smislu nadbiskup je ponovno potvrdio da nedavna Papina poruka Papinskim misijskim djelima, objavljena 21. svibnja 2020., predstavlja misao vodilju učiteljstva Crkve, koja će nadahinjivati put i djelovanje obnove Papinskih misijskih djela i smjer njihove budućnosti.

Uz predsjednika, četiri tajnika Papinskih misijskih djela također su naglasila važnost da Djela budu u potpunosti uključena i uklopljena u uobičajeni pastoralni rad mjesnih crkava, u svim njihovim različitostima i komponentama, radi informiranja i usmjeravanja pastoralnog djelovanja u misijskoj perspektivi, kao autentične „izlazeće“ Crkve. Svi prisutni u Rimu, kao i internetski povezani nacionalni ravnatelji izrazili su želju zahvaliti papi Franji na bogatoj poruci Papinskim misijskim djelima poslanoj 21. svibnja 2020., na svetkovinu Uzašašća. Osim toga prisjetili su se i velika kapilarnog djela senzibilizacije i misijske animacije koje su vodili nacionalni ravnatelji Papinskih misijskih djela širom svijeta prigodom Izvanrednoga misijskog mjeseca, u listopadu 2019.

Opća skupština također je raspravljala o mogućim temama koje će predložiti Svetomu Ocu za proslavu Svjetskog dana misija 2021. Kao i svake godine, skupština Papinskih misijskih djela odobrila je bilance i proračune te odobrila redovne subvencije i izvanredna financiranja projekata pojedinih mjesnih crkava pod nadležnošću Kongregacije za evangelizaciju naroda.

Agencija „Fides“

Pomoć Fonda Papinskih misijskih djela za hitne slučajeve povodom Covid-19 za Afriku, Aziju i Ameriku

Fond Papinskih misijskih djela za hitne slučajeve povodom zaraze Covid-19, koji je papa Franjo osnovao pri Papinskim misijskim djelima u svrhu pružanja podrške crkvama u misijskim područjima, nastavlja svoj rad, uzimajući u obzir brojne zahtjeve koji dolaze iz svijeta i šaljući pomoć biskupijama prema mogućnostima. Najveći dio stanovništva na tim teritorijima uglavnom živi u vrlo teškim ekonomskim, socijalnim i zdravstvenim situacijama i sad se još mora suočiti s novim ozbiljnim poteškoćama zbog bolesti Covid-19, zaustavljajući evangelizaciju i humanitarnu promidžbu. U najnovijoj usmjerenoj pomoći koju je poslao Fond Papinskih misijskih djela za hitne slučajeve povodom Covid-19 nalaze se primatelji iz crkvenih krugova Afrike, Azije i Amerike.

Od početka pandemije Nadbiskupija Conakry, u Gvineji, zabilježila je pastoralne i ekonomske poteškoće. Zatvaranjem mjesta za bogoštovlje i obustavom pastoralnih aktivnosti Crkva je bila prisiljena na uporabu televizije i društvenih mreža da bi se na neki način provodila evangelizacija, dok ograničenja u vezi s izolacijom u kontekstu ekonomije, ionako već krhke, nije bila pošteđena ni mjesna Crkva, koja je bila dužna pružiti potporu svećenicima i redovničkim zajednicama, a koji obično žive od doprinosa vjernika.

U Čadu, u jednoj od najsiromašnijih zemalja na svijetu, dvije biskupije dobile su pomoć od Fonda Papinskih misijskih djela za hitne slučajeve povodom Covid-19. U Biskupiji Moundou većina stanovništva živi od ne-

formalne ekonomije. Mjesna Crkva pruža hvalevrijednu uslugu društvu svojim školama i zdravstvenom zaštitom, kojima gotovo u potpunosti upravljaju redovnici i redovnice, ali improvizirano zatvaranje škola i zdravstvenih domova nakon pandemije ostavit će neizbrisive tragove na obrazovnome, psihološkome, ekonomskome i zdravstvenom planu, koji se već sada vidi. Da bi se ublažile posljedice zdravstvene i prehrambene krize za najugroženije stanovništvo u Biskupiji Lai, također u Čadu, gdje je poljoprivreda glavno sredstvo za život, pomoć će se koristiti za kupnju sjemena i osiguravanje funkcioniranja poljoprivrednih prijevoznih sredstava. Stotine ljudi u svakoj župi i u raznim zdravstvenim ustanovama imat će koristi od toga, uz pružanje podrške u hrani pastoralnim djelatnicima i pomoć za biskupijsku radiopostaju, koja svojim emisijama podiže svijest stanovništva o koronavirusu.

I tri biskupije s Madagaskara poslale su molbe za pomoć. Antseranana, na krajnjem sjeveru zemlje, okarakterizirana je mladom populacijom – 55 % stanovništva mlađe je od 18 godina – i njezino pastoralno opredjeljenje uglavnom je usmjereno na obrazovanje i na pomoć obiteljima. Zbog pandemije ova školska godina vjerojatno će biti katastrofalna. Mnogi učenici više ne dolaze u školu, a mnoge škole riskiraju zatvaranje zbog toga što upravna vijeća nemaju sredstva za plaće učitelja, jer roditelji učenika nisu u mogućnosti financijski pridonijeti.

U Biskupiji Antsirabe, koja je posebno pogođena pandemijom, nalazi se pastoralno središte „Diantana“, označeno kao srce biskupije. Ondje se održavaju razni susreti, formacije i duhovne vježbe, a odvijaju se i druge pastoralne aktivnosti za pastoralne djelatnike, pripadnike crkvenih pokreta, redovnike i redovnice itd. Svakog se mjeseca održava i sastanak svećenika iz biskupije. Od prošlog ožujka obustavljene su sve aktivnosti, a sad su i iscrpljena financijska sredstva za osiguranje samog postojanja pastoralnog središta.

U Biskupiji Miariarivo također se pastoralno zalaganje Crkve odvija uglavnom vođenjem škola, uključujući i dva doma za siromašne. Međutim nastavnici više ne primaju plaće nakon obustave nastave i zatvaranja crkava. Budući da ne primaju državne subvencije, nemaju čak ni za jedan obrok dnevno. Pomoć koja se šalje u biskupiju također se koristi za izdržavanje sjemeništaraca i redovničkih zajednica, a posebno zatvorenika, starih i siročadi, slojeva najpogođenijih pandemijom.

U Biskupiji Ziguinchor u Senegalu, uz obustavu svih liturgijskih i pastoralnih aktivnosti, župe su suočene s ogromnim poteškoćama da bi osigurale opskrbu hrane za svećenike i redovnice koje surađuju u misiji Crkve, kao i za ostalo osoblje u crkvenim strukturama.

Koronavirus još nije stigao do Apostolskog vikarijata u Iniridi, u Kolumbiji, ali je prisutan u njegovu neposrednom susjedstvu. Zbog toga su preventivne mjere posebno stroge. Posljedično, one su uzrokovale jaku ekonomsku krizu, koja je velik teret crkvenim strukturama, na području već ionako obilježenu poteškoćama u gospodarskom razvoju.

Konačno, Nadbiskupiju Dili, u Istočnom Timoru, uglavnom čine mladi. Podrška Fonda Papinskih misijskih djela za hitne slučajeve povodom Covid-19 stoga će pomoći u kupnji hrane i osnovnih potrepština nekoliko stotina obitelji, računajući da svaka od njih ima prosječno od dvoje do petero djece.

(Agencija „Fides“ / Missio.hr)

KRRK

Vlč. Ivica Kordić po drugi put odlazi na misionarsku službu u Zambiju

Svećenik Krčke biskupije vlč. Ivica Kordić prije devetnaest godina vratio se u Hrvatsku i svoju biskupiju nakon što je 15 godina (od 1986. do 2001.) djelovao kao misionar u Zambiji, u biskupiji Mongu. Kroz tih je 19 godina u Domovini obavljao raznovrsne i odgovorne službe: bio je duhovnik u Duhovnom centru „Betaniji“, zatim generalni vikar Krčke biskupije, župnik u Poljicima i Dubašnici, duhovnik Pokreta za život, povjerenik za obitelj, ravnatelj Pazinskog kolegija te, napokon, župnik Punta i Stare Baške. Ovu posljednju službu vršio je predano 8 godina.

Želja za ponovnim misionarskim služenjem nikad nije potpuno nestala već se iznova budila i rasla pa je po drugi put vlč. Kordić odlučio napustiti svoj rodni kraj i otisnuti se prema kraju i narodu kojeg zove „svojim drugim domom“ – u Zambiju.

Oproštaj od župljana Punta i Stare Baške

Zbog toga se u nedjelju 21. lipnja, prigodom župne svete mise u Punta, oprostio od svojih župljana. U propovijedi vlč. Kordić podsjetio je okupljene vjernike kako sve što čini, kršćanin treba činiti imajući na pameti dolazak i ostvarenje kraljevstva Božjega. Samo se tako može ići kroz život bez straha od osude, laži pa čak i mučeništva. „Pogled u Isusa nadvladava strah i pokazuje i potvrđuje nadmoć nad svakom vrsti mučenja. „Gledajući u Isusa

mi vidimo i shvaćamo da su u ovom životu sve muke, poteškoće, trpljenja, osobito ona s kojima se suočavamo zato jer želimo živjeti i svjedočiti za vjeru kratkoga vijeka. Zato smo pozvani da ne odustajemo zbog straha ili suprotstavljanja, znajući da će u konačnici istina pobijediti i poraziti laž, da će pravda biti jača od nepravde, i da će vječni život vladati nad smrću, kao što već vidimo u životu, smrti i uskrsnuću Isusovom.“

Vlč. Ivica na kraju je misnog slavlja zahvalio mnogobrojnim koji su se tijekom njegove župničke službe stavili na raspolaganje za dobro župne zajednice te svima zaželio obilje Božjeg blagoslova i pozvao ih da uvijek budu otvoreni za Božje vodstvo i činjenje onoga što Bog traži od njih.

Zahvalu vlč. Kordiću izrekli su načelnik Općine Punat g. Marinko Žic te župljanka Sara Vidaković. Zaželjeli su mu da ga Bog vodi na njegovom novom putu te mu uime Općine odnosno uime župe dali svoj prilog – doprinos za misije.

Podrška biskupa Ivica Petanjka i krčkog prezbiterija

Prigodom slavljenja Mise posvete ulja koja je ove godine zbog pandemije koronavirusa odgođena te se nije slavila na Veliki četvrtak ujutro već u četvrtak 18. lipnja u Krčkoj katedrali okupilo se 50tak svećenika i redovnika Krčke biskupije. Koncelebrirano misno slavlje predslavio je krčki biskup mons.

Ivica Petanjak, ujedno i predsjednik Vijeća HBK za misije.

On je u toj prigodi izrazio radost što se naš svećenik vlč. Ivica Kordić ponovno vraća misionarskom služenju u Zambiji. Uime krčkog prezbiterija poklonio mu je kalez i pliticu za njegovu novu službu. Vlč. Kordić zahvalio je na podršci o. Biskupa i svećenika te rekao kako osjeća radost što može još jednom služiti kao misionar tamo gdje se osjeća kao u svom drugom domu, s kojim povezanost nikad nije oslabila.

Blagoslov i predaja misionarskog križa

U rodnoj župi vlč. Ivica Kordića – Vrbniku – mons. Ivica Petanjak u nedjelju je 12. srpnja predvodio misno slavlje s podjelom sv. potvrde. Koncelebrirali su uz ostale i vlč. Ivica Kordić te povjerenik za misije Krčke biskupije vlč. Božidar Volarić.

U propovijedi je o. Biskup, oslanjajući se na pročitano Evanđelje (Mt 13,1-23) naglasio kako smo svi, a po primitku ovog sakramenta sada posebno i novi krizmanici, pozvani sijati Riječ Božju, naviještati je i svjedočiti. Zapravo, svi smo pozvani na misionarsku službu.

Na kraju misnog slavlja, biskup Petanjak blagoslovio je misionarski križ koji je vlč. Kordić primio 1986. godine te mu ga iznova predao, poželivši mu da ga obilno prati Božji blagoslov.

Irena Žužić

MOSTAR

Prvopričesnici pomažu misije

U mostarskoj katedralnoj župi 14. lipnja 2020. godine 72 vjeroučenika primilo je prvu svetu pričest. Zbog poznate situacije koja je pogo-

dila svijet, bio je to odgođeni termin prve sv. pričesti, koji su prvopričesnici s nestrpljenjem iščekivali. Protekle korizmu prikupljali su svoje dobrovoljne priloge u misijsku kasicu, a namijenili su ih za svoje potrebite vršnjake u misijskom zemljama.

Ovu generaciju pripremao je Davor Berezovski, župni vikar. Nakon čitanja evanđeoskog odlomka o pozivu i poslanju apostola u svojoj propovijedi župni je vikar potaknuo prvopričesnike da i oni odvažno žive svoje poslanje u današnjem vremenu prema svim ljudima koje susreću, a posebice da žive one vrijednosti o kojima

su učili na vjeronaučnoj katehezi. Podsjetio ih je da apostoli, iako su bili stalno uz Isusa, nisu uvijek bili savršeni ljudi, ali su bili spremni ispravljati svoje pogreške i nesavršenosti te mijenjati svoj odnos s Isusom na bolje. Na tu trajnu spremnost potaknuo je i prvopričesnike na poseban način nakon što su dali obećanje da će biti bolji u svojoj prvoj ispovijedi. Poticajne riječi uputio je i roditeljima, da im riječju i djelom pomognu da žive u vjeri.

Prije završnog blagoslova, sada već tradicionalno, prvopričesnici su otpjevali pjesmu *Danas smo sretni*, kojom su potvrdili svoju radost što su prvi put u životu blagovali Tijelo Kristovo.

Mons. Luka Pavlović

Samozatajna redovnica

Pitali smo redovnicu koja redovito moli i prikuplja za misije da napišemo prilog za *Radosnu vijest* o njezinu misijskom djelovanju. Želje-la je ostati anonimna, ali je dopustila da objavimo nekoliko rečenica koje nam je poslala uza zadnji novčani dar za misije. Na koncu smo shvatili da njezine iskrene riječi imaju jaču snagu i poruku nego što bismo mi to

uspjeli napisati, u što ćete se i sami uvjeriti. Evo njezinih nadahnutih riječi:

„Ovo malo novca bilo je u misijskoj kasicu. Korona je zaustavila škole, sviranje, susrete, pa da ovo ne stoji mjesecima, jer ne znam kad će i hoće li što po tom pitanju kod mene krenuti, šaljem vam, jer je previše potrebitih i gladnih. Teško je od gladi umirati. Znam da

ovo neće mnoge prehraniti, ali uz to ide i moja ljubav za te siromašne i njihove zabrinute roditelje. Imam iskustvo gladi, preživjela sam dva rata, ali me Božanska Providnost nikada nije ostavila.

Bogu hvala, ni danas ne oskudijevamo ni u čemu i imamo mogućnosti pomoći kojemu siromahu i nahraniti kojega gladnoga, pa sam sretna što u njima vidim Isusa, koji je u njima

potrebit, ali koji se u njima i raduje. U zajednici smo uveli poseban sat klanjanja pred Presvetim, da Bog pro-vidi s ovom pandemijom, ali puno molimo i za bolesne i umiruće. Molitvom ću nadoknaditi ono što ne mogu drugačije.“

Časnoj sestri i svim darovateljima od srca zahvaljujemo te želimo da ih njihova plemenitost izgrađuje, a Bog blagoslovi njihove živote.

PMD BiH

ŠIBENIK

Blagoslov vozila na Vidicima

Već treću godinu zaredom u trodnevnicu prije svetkovine sv. Petra, zaštitnika župe, u šibenskoj četvrti Vidici održava se blagoslov auta, motora i bicikala. Ove godine blagoslov je proslavljen u subotu 27. lipnja 2020. nakon večernje svete mise, koju je predslavio Gabrijel Ja-gerinac.

Župnik fra Ivan Penava pozvao je na kraju mise župljane da se okupe izvan crkve, pred župnom kućom, da bi blagoslovili vozila u kojima su došli. Okupljeni vjernici dovezli su

svoja vozila bliže župnoj kući, a našao se i pokoji motor i bicikl. Nakon blagoslova, u kojem su sudje-lovali i ovogodišnji prvopričesnici, prikupljali su se milodari za kupnju prijevoznih sredstava za misionare u sklopu humanitarne akcije MIVA. Darovateljima su poklonjene naljepnice sa slikom kipa sv. Kristofora, koji se nalazi na oltaru šibenske katedrale.

Vjerujemo da će ovaj blagoslov pomoći vjernicima da svojim vozili-ma sigurnije stignu k svojim ciljevima,

a nadamo se i da će ova mala donacija pomoći našim misionarima da dobiju nova vozila za svoje potrebe.

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Gospa dolazi u Gosabi

U posljednje vrijeme bio sam zaposlen izvršenjem velikog zavjeta što smo ga dali Srcu Isusovu

i Marijinu – spomen-crkvicom i prošteništem u selu Gosabi.

Izgledalo je već da od svega toga neće biti ništa, jer je vlastodržac, protestant iz Škotske, bio tvrd kao kamen. Ni jednog komada zemljišta ne će dati za Gospu. No kada ne ćeš ti, dat će jedan hindu, poganin, da ti pokaže da on ima više vjere od tebe. Zemljište smo dobili, no reponja je onda opet počeo svoju igru. Zabranjeno nam je bilo podignuti crkvicu. No mi smo je podigli i draga nam se Nebeska Majka tamo nastanila.

Već mnogo ljudi ide tamo na proštenje, pa sada neka taj silni vlastodržac kuša srušiti Gospinu kuću! Čuo sam da od silne ljutine nije mogao spavati kad smo zadnje nedjelje u velikoj procesiji nosili krasni kip mile Gospe Fatimske. To je, uistinu, bio dan velike slave.

Ostavili smo Bošonti poslijepodne na krasno urešenoj lađi. Oko 300 novoobraćenika oduševljeno je pjevalo slavu Nebeskoj Majci. Kip je stajao visoko, okružen cvijećem i svijećama. Divan pogled: lađa kao bijel labud na Gangesu. Ganges se stišao, posvuda mir. Kraljica Mira ide da svojom majčinskom ljubavlju osvoji nove krajeve. Prate je pjesma i molitva. Ljudi s obala gledaju na ovaj dosada neviđeni prizor.

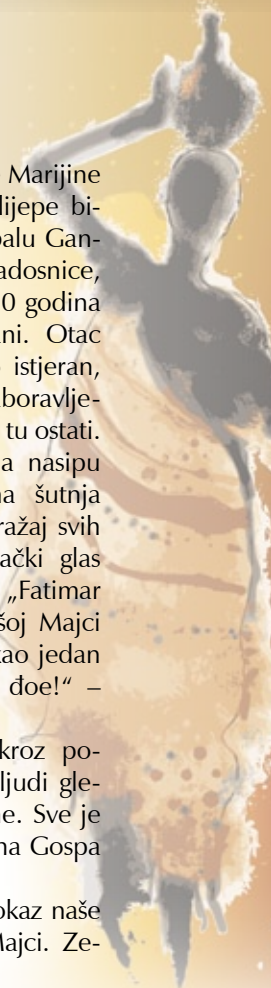
U selu Gosabi čekali su nas ondašnji novoobraćenici. Složile su se molitve i pjevanje, pa se mnogo

oko orosilo kad su djevojke Marijine kongregacije, odjevene u lijepe bijele haljine, donijele na obalu Gangesa Bijelu Gospu. Suze radosnice, suze zahvalnice. Tijekom 20 godina katolici su tu bili proganjani. Otac Mesarić čak je odavle bio istjeran, no evo, sada je sve to zaboravljeno. Majka dolazi, Majka će tu ostati.

Kad se kip pokazao na nasipu Gangesa, neka tajanstvena šutnja obuze sve. I onda kao izražaj svih srdaca zaori s lađice junački glas našeg učitelja Nikole: „Fatimar Maer doe!“ – „Slava našoj Majci Gospi Fatimskoj!“ I onda kao jedan tisuće grla uzvratiti: „Doe, doe!“ – „Slava!“

Procesija je prolazila kroz poganski dio sela. Sa strane ljudi gledaju i dive se, osobito žene. Sve je tako mirno. Moli se. Blažena Gospa osvaja.

Pred crkvicom zadnji dokaz naše ljubavi prema Nebeskoj Majci. Ze-

mljište je sa sjeverne strane široka kanala. Kad je vlastodržac vidio da ne može zabraniti gradnju crkvice, barem je nekako zadovoljio svoju mržnju. Nije nam dopustio podignuti most preko kanala. Mislio je da će time zaustaviti procesiju. Ja sam mu odgovorio da, ako treba i zrakoplov kupiti, mi smo i to spremni učiniti. Voda ne može zaustaviti ljubav prema Blaženoj Gospi. Cijela ta velika procesija: djeca i starci, muško i žensko, svećenici i sestre – svi do jednoga spustismo se u kanal i kroz vodu i blato uputismo se prema crkvisi. Bio je to divan primjer, koji će dugo vremena ostati u pameti svijetu. Hvala vlastodršcu na zabrani! Dao nam je barem još jednu prigodu da pred svima mogemo pokazati da smo za Nebesku Majku spremni i na veće žrtve!

Crkvisi! Možda se čudite što je tako brzo sve skupa završeno. Bila je velika pogibelj da će biti raznih poteškoća ako brzo ne podignemo barem nešto privremeno. Prihvatio sam se onda posla. Ali se i vlastodržac htio pokazati. Zabranio je ljudima da mi pomažu, jer inače kasnije kod njega ne će dobiti posla, a oni, koji su sada zaposleni, da će biti otpušteni. I bili su neki, jer su ipak došli raditi. Među njima i mnogi pogani. Da ste ih samo vidjeli kako

su junački i revno radili! Za mjesec dana crkvisi je podignuta. Zidovi su od blata, kao što su sve kuće u Bengalijskoj gradene, no lijepo su obojeni i urešeni. Glavna je stvar bila da Gospa „zauzme“ ovo mjesto.

Crkvisi je kao mala nazaretska kućica. No mi ćemo, uz Gospinu pomoć, sljedeće godine podići veće i krasnije proštenište. Sudeći po dosadašnjem odzivu dobročinitelja, uzdam se da nas oni ne će ostaviti na pola puta. To sam ja dragoj Fatimskoj Gospi i rekao kad sam pred crkvisom prikazao prvu svetu misu. Zbog velika mnoštva ljudi misa je bila vani. U propovijedi sam rekao novoobraćenima tko zida ovu crkvisu i na koju nakanu. Tih smo se nakana i sjetili: svih dobročinitelja, mile mi domovine, slobode svete Crkve...

Poslije svete mise ljudi su jedan za drugim išli ljubiti Gospin kip i dati joj svoje male darove; male, no od srca. Osobito je bilo dirljivo kad su majke dizale svoju dječicu da i ona prime Gospin blagoslov.

Mrak se već spuštao nad sunderbanske džungle kad su se ljudi počeli razilaziti. No mnogi nisu htjeli otići. Nisu se mogli rastati s Gospom. Uza me je bio jedan hinduski poganin. Prostrt je na zemlji molio. Pogledao sam na Gospin kip. Pun

je samilosti. „Majko, daj mu milost svete vjere, njemu i tolikim drugim dušama, koje još ne poznaju ni tvoju ljubav, ni ljubav tvoga Sina!“ – bila je moja molitva.

Oko deset sati navečer opet se silno mnoštvo sleglo oko crkvice. Naši učitelji i školska djeca davat će predstavu *Mučeništvo svetog Flavijana*. Bengalci silno vole predstave. Sate i sate pozorno prate i slušaju. Naša je bila „manja“ predstava: trajala je „tek“ četiri sata, no nitko se nije ni maknuo. Ljudi su bili oduševljeni, jer takve predstave nikada u životu nisu vidjeli. Od ganuća su plakali, osobito kad mladi Flavijan radije daje svoj život nego da zataji Isusa. Bila je to divna propovijed.

Kad smo se sljedećeg jutra, umorni, no sretni i veseli, vraćali u misijsku postaju u Bošonti, dođe nam vijest o ozdravljenju malog Stjepana, sina nekog protestanta. Vijest se, dakako, raširila na sve strane, pa ljudi neprestano sada idu u crkvisu.

Dječak je bio bolestan dulje vrijeme. Roditelji su kušali sve moguće, no bez uspjeha. Odnijeli su ga pred kip Fatimske Gospe, po bengalskom običaju, oprali su vodom Gospine noge i od te vode nekoliko kapi dali mališu da popije. Mališ je ozdravio i sada veselo trči naokolo!

Isusovac Rutilio Grande García, salvadorski svećenik, koji nikada nije prihvatio nikakvu ideologiju, poučavao je da bratski suživot i solidarnost mogu učiniti kraljevstvo Božje prisutnim u ovom svijetu, a to je svjedočanstvo potvrdio i svojim životom. Ubijen je 12. ožujka 1977., zajedno s vjeroučiteljem Manuelom Solórzanom i mladićem Nelsonom Rutiliom Lemusom. 22. veljače 2020. papa Franjo priznao je njihovo mučeništvo i tako utkao put njihovoj beatifikaciji.

Mučenik vjere Rutilio Grande García

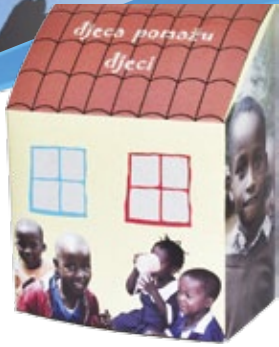
Otac Rutilio Grande García, uzorni lik Crkve u Salvadoru, koji je izgrađen na „kamenu temeljcu“ mučeništva, bio je prijatelj i suradnik sv. Oskara Arnulfa Romera, nadbiskupa San Salvadora.

Papa Franjo nazvao ga je „prorokom svjedočenja“. Tijekom svojega apostolskog putovanja u Panamu 26. siječnja 2019. godine upoznao je svoje suradnike s tim velikim sinom Crkve i pozvao ih na posebnu pobožnost prema njemu. „Veoma mi se sviđa Rutilio“, rekao je tom prigodom i otkrio: „Na ulazu u moju sobu stoji okvir koji sadrži komad krvava Romerova platna i Rutiliove bilješke za kateheze.“

Isusovac Rutilio rođen je 5. srpnja 1928. u Villi de El Paisnal, u Salvadoru. U biskupijsko sjemenište ušao je 1941. godine, a četiri godine kasnije podnio je molbu da bude primljen u Družbu Isusovu. Nakon što je 1947. završio novicijat i izrekao svoje redovničke zavjete, nastavio je studij teologije te je zaređen za svećenika 1959. Između ostalih službi, bio je prefekt i profesor pastoralne teologije u sjemeništu u San Salvadoru i župnik u Župi Aguilares, gdje se posvetio brizi za duše koje su mu bile povjerene, posebno za siromašne i marginalizirane, promičući aktivno sudjelovanje vjernika u životu župne zajednice, ne oklijevajući osuditi represivne akcije koje je protiv njih usmjerila vojska i vladajuća oligarhija.

12. ožujka 1977. uputio se u župu u blizini svojega rodnog sela da bi predsjedao euharistijskom slavlju tijekom devetnice, u pripremi za svetkovinu svetog Josipa. Na povratku u pratnji su mu bili katehist Solórzana, mladić Lemusa i troje djece. Njihov automobil bio je izrešetan iz vatrenog oružja i sva trojica odraslih umrla su u istom trenutku, dok su djeca bila spašena. Njegov sveti nadbiskup Romero bio je duboko potresen ubojstvom svećenika, koji je tada imao 49 godina, te je osobno predsjedao pogrebnoj misi u katedrali u San Salvadoru.

Uvjeren da mora braniti vrijednosti evanđelja i primijeniti učenje Crkve, o. Rutilio Grande García uvijek se otvoreno svrstavao na stranu siromašnih i seljaka, društvenog sloja koji je najviše patio od ugnjetavanja i eksploatacije. Vlada je mnoge njegove propovijedi smatrala subverzivnima, ali one su imale za cilj samo ljudsko i kršćansko promicanje slabih. Unatoč primljenim prijetnjama i svjestan rizika povezanih s apostolatom, nastavio je svjedočiti vjeru, bez ugrožavanja vladajućih moćnika, izbjegavajući povišene tonove ili provokacije. Žrtva trojice mučenika imala je sveopći odjek, pogodujući procvatu novih duhovnih zvanja.

ZA MISIJE I MISIIONARE

N. N. 500 KM * Pizzeria „Don Anđelo“ 30 KM * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Sestre Benediktinke, Rab 100 kn * Župa Krapinske Toplice 50 kn + 150 kn kn * Božidar Škarec 200 kn * Toma Vuković 2.000 kn * Miroslav Fadiga 100 kn * Zdenka Podhraški-Relja 30 kn * Marinko Hudolin 200 kn + 200 kn * Krešo Tape 2.000 kn * Zoran Arapović 100 kn * Zdravko i Jasna Bralo 50 EUR * Filip Babić 100 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Ivana Knežić 500 kn * Sestre Klarise, Požege 500 kn * Ivan Stričević 300 kn * Bruno Katić 75,52 kn * Josip Udiljak 300 kn * Danko Ivošević 200 kn * Ante Matković 50 kn * Zvonko Pleše 100 kn * Božo Pavić 400 kn * Davor Cindrić 570 kn * Ljiljana Benčak 400 kn * Hrvoje Cerovac 400 kn * Igor Božić 100 kn * Veronika Valičević 50 kn * Franjo Vrdoljak 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Ivana Josipović 100 kn * Eneo Blažina 600 kn * Marija i Božo Kostešić 100 kn * Vlč. Ivan Janeš 900 kn * Natko Pavlič 50 kn * Darko Malvić 100 kn * Milena Zaninović 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Vinko Klarić 200 kn * Sanela Kučar 100 kn * Dubravka Trgovac 50 kn * Ivanka Grđan 50 kn * Zlatica Borojević 600 kn * Ivo Marušić 100 kn + 100 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * M.M. Stanković 80 EUR * Ivica Bradara 150 kn * N. N. 200 kn * OŠ Čučerje 805 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Milena Naletić 1.000 KM * Mara Vasilj 50 KM * A. P., Sl. Brod 300 kn * Manda Rašić-Kadić 200 kn * Mirjana Rožić 1300 kn * Bernardica Vrtarić 100 EUR * Veronika Radić 200 kn + 200 kn * Sandra Španić 200 kn * N. N. 500 kn * Filip Babić 100 kn * Branka Maslač 200 kn * Vera Čargonja 300 kn * OŠ Dr. Vinka Žganca, Vratišinec 100 kn * Blaško Kivić 200 kn * Katica Ramadža 200 kn * Mirjana Deak 100 kn * Roko Srdarović 30 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Branko Dragojević 350 kn * Mirna Marjanović 100 kn * Pero Petanjak 100 kn * Zlatko Glavaš 500 kn * Natko Pavlič 50 kn * Ljubica Lobor 300 kn * Josip Kordić 100 kn * Marija Krčelić 100 kn * Antal Balog 20 kn * Zoja Zubčić 50 kn * Željka Vodopija 200 kn * Ante Ljevar 200 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * N. N. 200 kn * Marija Šoštarčić 100 kn * Vladimir Zelenika 100 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Nada Alfírev 100 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Darinka Gatara 65 kn * Božica Praterner 50 kn * Marija Nikolić 50 kn * Marija Cerčić 500 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Marija Galić 50 kn * Župa Resnik 2.100 kn * Dinko Rogulj 200 kn * OŠ Zorke Sever, Popovača 205 kn * Marina Vlasnović 500 kn * Marsela Pejčković 35 kn * OŠ Čučerje 945 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Ivana Čilić 20 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Moltivena zajednica „Emanuel“, Grude 300 KM * T. K., Vogošća 30 KM * Janko Krznarević 1.000 kn + 1.000 kn * Stjepan Harča 211 kn * Mladenka Lovrović 150 kn * N. N. 500 kn * N. N. 200 kn * Tomislav Bilić 150 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Irena Šimić 30 KM * A. O., Banja Luka 150 EUR * N. N., Mostar 500 KM * T. K., Vogošća 30 KM * F. i A. 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Blagoje Kordić 100 kn + 100 kn * Mirjana Vučak 200 kn * Marija Begić 100 kn * Josip Rajčić 40 kn * N. N. 600 kn * Marica Kosović 100 kn * Vesna Hećimović 100 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

IVlč. Miroslav Agostini 50 EUR * Ivanka Doko 25 KM * Nada Vuković 50 kn * Tomislav Rožić 1.000 kn * Josip Čović 70 kn * Danica Kristić 100 kn * Anđela Svoboda 50 kn * Josip Trbara 500 kn + 500 kn * Ivica Dropulić 50 kn * Ivanka Boras 200 kn * Jela Lučić 200 kn * Stevo Horvat 100 kn + 100 kn * Ana Zečević 1.170 kn * Mario Čalušić 400 kn * Andrea Praterner 100 kn * Dario Maradin 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * J. Zrno 30 kn * Jasminka Jug 100 kn * Davorka Šimanović 300 kn * Zrinka Dragić 100 kn * Stjepan Vuzem 100 kn * Zrinka Čale 300 kn * Danica Humeck 20 kn * Anica Keškić 150,68 kn * Igor Končurat 100 kn * Anđela Mrvelj 100 kn * Ruža Turk 50 kn * Vesna Erdec 75 kn * Mihael Popinjač 100 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Dragan Matijević 100 kn + 210 kn * Alenko Bezak 50 kn * Mirko Androšević 30 kn * Jozefina Škarica 100 kn * Jadranka Baučić 150 kn * Mirjana Fitz 50 kn * Ivan Kosić 73 kn * Pero Petanjak 50 kn * Zrinka Studen 50 kn * Mirjana Fitz 50 kn * Marija Bobinac 100 kn * Zrinko Tutić 200 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONE U MISIJAMA:

Franjo Zovko 50 KM * A. O., Banja Luka 150 EUR * Ruža Perić 100 KM *

T. K., Vogošća 30 KM * F. i A. 20 KM * Marija Fleten 100 kn * Katica Orejaš 100 kn * Zorka Lucić 100 kn * Marija Brozović 300 kn * Milica Krpan 150 kn * Marijan Petrin 100 kn * Župa Oroslavlje 2.200 kn * Martina Horvat 200 kn * Mara Perić 70 kn * Željka Tukić 200 kn * Ivanka Vinković 200 kn * Kristijan Cvanciger 200 kn * Zvonko Ivančan 50 kn * Ivan Naus 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

N. N., Banja Luka 90 KM + 10 EUR * Ljilja Grbešić 100 KM * Božo Hrkač 200 KM * Anica Lovrić 20 KM * Orlando d.o.o. za veterinu i agrar, Grude 500 KM * Ivanka Bencun 100 KM * Vesna Mohorovičić 40 kn + 40 kn * R. M. 100 kn * Siniša Hajsok 20 kn * Nikola Horvat 100 kn * Đurđica Jagarinec 50 kn * Jasna Dubovečak 20 kn * Dario Časar 150 kn * Mato Josić 200 kn * Anka Dužnović 50 kn * Božo Lončar 50 kn * Božo Lončar 50 kn * Stipe Čizmić 50 kn * Marija Vuković 100 kn * Srećko Botrić 150 kn * Stane Radulović 50 kn * Lidija Petrač 70 kn * Marija Barić 20 kn * Blaško Kivić 200 kn * Kristina Kobojević 300 kn * D. Delić 120 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Marija Daniela Krnić 1.000 kn * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 100 kn * Dragan Purišić 100 kn * Kata Sabelja 100 kn * Marusja Jurista 50 EUR * Mladen Crneković 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Mara Jurić 70 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Krešo Tape 2.000 kn * Robert Skejić 150 kn * Anita Mikec 100 kn * Marina Spajić Brekalo 50 kn * Ivo Hrga 50 kn * Ana-Marija Kožić 50 kn * Ana Pavković 50 kn * Sanda Smolić 485 kn * Mira Bakula 50 EUR * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Veronika Škegro 50 kn * Silvija Ljubojević 100 kn * Josip Spajić 50 kn * Majda Uremović 100 kn * Mirna Ivanić 10 kn * Anto Rimac 100 kn * Marija Zečić 50 kn * Damjanović Eva 100 kn * Tihana Martinović 20 kn * Snježana Antunović 100 kn * Marusja Jurista 50 EUR * Tatjana Tolj 30 kn * Snježana Mikec 100 kn * Željka Šegudović 75 kn * Laura Brnić Boće 330 kn * Anja Zoričić 100 kn * Marija Miloš 20 kn * Martina Pavelić Kačarić 30 kn * Pamela Banovac 50 kn * Ante Karačić 15 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Ljiljana Lukač 100 kn * N. N. 200 kn * Zlata Omahen 200 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Ana Mrgan 100 kn * Vikica Šalić 300 kn * Kristina Jurković 200 kn * Vanja Jurić 20 EUR * Slavica Bilandžić 100 kn * Anica Josić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Jela Šimičević 100 KM * A. O., Banja Luka 150 EUR * Molitvena zajednica „Emanuel“, Grude 330 KM * Ivan Prskalo 20 KM * T. K., Vogošća 30 KM * Igor Pivac 1.000 kn * R. M. 100 kn * Stana Prskalo 150 kn * Zoran Zorića 100 kn + 100 kn * Srećko Botrić 150 kn * Ordinacija opće medicine dr. Damir Dasović 2.500 kn * Romano Tripalo 150 kn * Marija Barić 20 kn * Marija Bartošek 300 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Ljubica Tremški 500 kn + 500 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Dominik voće d.o.o. 5.000 kn * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Župa Ponikve 10.000 kn * A. O., Banja Luka 400 AUD * Vlč. Miroslav Agostini 50 EUR * Božo Lovrić 30 KM * Ruža Perić 100 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Marusja Jurista 200 kn * Branka Jozić 500 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Župa Ponikve 1.050 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Novi Travnik 2.000 KM * s. Lidvina 70 KM * T. K., Vogošća 30 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske

nadbiskupije 500 EUR * Maja Marija Prelec 50 kn * Štefica Palošika 200 kn * Ivka Martinović 100 EUR * Kata Glavaš 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

R. M. 100 kn * N. N. 200 kn * Agneza Kovačić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Ivanka Vidović 50 KM * Maja Čaprić 250 kn * Marusja Jurista 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

N. N., Sarajevo 50 KM * N. N., Sarajevo 20 KM * A. O., Banja Luka 100 EUR * Siniša Skočibušić 100 KM * N. N. 2.000 kn * Maja Lasić 300 kn * Verona Čurić 100 kn * Kata Zubak 500 kn * Ivan Bošnjak 100 kn * Kornelija Balaž 150 kn * Katica, Silva i Mirela Makarija 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

N. N. 400 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU:

Đuro Malacko 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N. N. 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N. N. 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Marusja Jurista 50 EUR * N. N. 200 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Ivanka Bencun 100 KM * s. Ksenija Matić 300 kn * s. Agneta Sokač 200 kn * s. Timoteja Vukšić 100 kn * Marija Fleten 1000 kn * Ana Jakus 1.400 kn * Gracijano i Emilio Kadum 2.000 kn + 2.000 kn kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

N. N. svećenik, Sarajevo 2.000 kn * A. Hatča 20 kn * Katica Hovasnjec 50 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Nada Skoblar 100 kn * Ivica Zlomisljić 30 kn + 30 kn * Domagoj Matković 50 kn * Mihaela Svetec 60 kn * Neda Matković 50 kn * Ilija Knežević 400 kn * Mila Šalinović 400 kn * Neven Potalec 500 kn * Daniel Vesnaver 200 kn * Ivan Zajc 100 kn * Dušanka Milin 100 kn * Marijan Lihvarček 100 kn * Dinka Ilić-Roller 100 kn * Luca Radman 20 kn * Vedran Višnjij 100 kn * Tomislav Zelembaba 50 kn + 50 kn * Natko Blagojević 100 kn

MISIJSKA KRIŽALJKA – kolovoz 2020.

Radosna vijest	Posuda za cvijeće	Organski spoj	Igra na sreću	Vjerski poglavar u islamu	Konjska snaga	Prijeko potreban	Sirotan (tur.)	Pojačan	Žen. ime	PZ	Turski gospodar		Majka
Svetkovina u čast Gospi	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	Metar Rudnik	
Dio atoma													
Rijeka u Crnoj Gori					Kemijski element Slikovnica					Izvan igrališta Negacija			
Ugodna mirisa											Druž. Isusova Vrsta materijala		
									Ja (lat.) Vrhovno biće				Papiga
							Nota bene Aluminij			Ivan Pokaz. zamjenica			
						A Austrija		Odbijanje Prvo slovo					
Gospin rođendan	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡	⬡

Rješenja iz prošlog broja: MIVA, PAUL SCHULTE, KRISTOFOR.

